

" התיצבו וראו את ישועת ה' " (יד, יג) [קשה זיווגו של אדם]

יש לבאר על פי מה שאמרו חז"ל קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף, ולכאורה מה הקשר בין זיווג אדם לקריעת ים סוף, אלא כשיתבונן האדם ויראה בזמן שעמדו בני ישראל לפני הים לא ידעו לאן לפנות, הים מלפניהם, מצרים מאחריהם, פלשתים מצד אחד ומרוח אחרת המדבר, וא"כ לאן יפנו במצב כה קשה, כי מארבע רוחות סגור בפניהם, אבל הקב"ה עשה להם נס שאף אחד לא העלה על דעתו, והוא שהים נבקע ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים, כן זיווגו של אדם הוא כקריעת ים סוף, ז"א שהאדם עומד חסר אוניס מאין יבוא זיווגו, ואל לו להתייאש שאע"פ שמכל עבר ופינה השערים נסגרו בפניו אבל הקב"ה יפתח לו פתח שהוא כלל לא חשב עליו ומאותו מקום תצמח לו הישועה האמיתית, וזהו דמיון זיווג האדם לקריעת ים סוף.

ובאופן אחר נראה לומר שודאי לא שייך לומר קשה כלפי הקב"ה, ומי איכא קושי גברי שמיא, אלא הכוונה שבקריעת ים סוף נעשה דבר נגד הטבע, שהמים דרכם לזרום ואין דרכם לעמוד במקום אחד, ובקריעת ים סוף המים נצבו כמו נד שנאמר נצבו כמו נד נוזלים, וכמו כן בזיווג האדם יש אותה בחינה, שמצד אחד האיש שהוא שונה בדעה ובמחשבה ובכל ענין מהאשה וכן האשה שונה בכל טבעה מהאיש, ועכשיו צריכים לחבר אותם כאחד כנגד טבעם, בזה חופף ענין קריעת ים סוף לזיווגו של אדם, שנוצר פה דבר נגד טבע הבריאה המצוי בעולם, וזה כביכול קשה.

אחד מהחוזרים בתשובה בישיבת "אור החיים" של הרב אלבז שליט"א עמד להינשא לבת זוגתו, חוזרת בתשובה אף היא. ההכנות היו רבות. והנה, כשעה לפני תחילת החופה, מתחרט החתן: "לא למדתי מספיק, עדיין אינני חזק מספיק, אינני מוכן בשום אופן לחתונה..."

הרב ניסה לדבר על ליבו, לרכך אותו, להזכיר לו איזה מפח נפש הוא גורם לכלה, איזה צער הוא עושה לה... אך הכל לשווא. החתן מסרב. כבר השעה תשע, הכלה והמוזמנים מחכים באולם וחתן אין...

הרב החליט לפעול. הוא ביקש מהכלה ומקרוביה לחכות באולם עד שהוא יבוא חזרה. עלה מהר אל המכונית של אחד מתלמידיו וביקש להביאו חיש מהר אל ה"סטייפלער" בבני ברק.

בהגיעו לשם, נתקבל מיד – מבלי לחכות בתור – נכנס ועמד, סיפר את סיפורו ושאל מה לעשות. לתדהמתו השיב לו ה"סטייפלער" בלשון זו: "תגידי לי, יש לך בישיבה מישהו אחר דומה לחתן, שיכול להתאים לה?"

הרב אלבז נדהם מן השאלה ולאחר שהתאושש חשב ואמר: "כן, יש מישהו ושמו פלוני פלוני בן פלוני". אז אמר ה"סטייפלער": "תגידי לו שהיא הזיווג שלו מן השמים. שלא ירתע ולא יהסס אלא יתחתן עמה, כי היא בת זוגו..."

נפעם הרב אלבז וניסה לטעון: "אבל הבחור הזה מסתמא ישן..." השיב לו ה"סטייפלער": "אין דבר, תעיר אותו. חזר הרב ושאלו לגבי שאלה הלכתית המתעוררת במקרה כזה, והשיב לו ה"סטייפלער": "תיסע לרב אלישיב חזרה לירושלים ותשאל עליו מה ההלכה למעשה..."

חזר הרב אלבז למכוניתו ונסעו במהרה אל בית הרב אלישיב בירושלים. ברבע לחצות דפקו בביתו, נכנסו ושאלו מה ששאלו. הרב אלישיב ענה מה שענה ופסק: "להעמיד חופה הלילה!" תיכף נשלח שליח להודיע לכלה ולבקש להתאזר בסבלנות מעטה. הרב נסע לישיבתו להעיר את אותו בחור וכשהתעורר לא האמין למראה עיניו...

אולם הרב ישב עימו, דיבר איתו דברים ברורים וגם הודיע לו שה"סטייפלער" בירך אישית את הנישואין האלה. הבחור ניאות ותיכף הובל להתרחץ. חבריו עזרו לו, נמצאה לו חליפה מתאימה... ובשעה טובה ומוצלחת נישאו השנים בשעה אחת אחר חצות... עד היום – מסיים הרב אלבז את סיפורו – חיים השניים באושר ובנעימים בלי שום מכשול הכי קטן בדרכם... כמו בן בזכות ברכתו של הצדיק ה"סטייפלער" זיע"א. (אור דניאל)

ישראל לסגולתו

סגלה לתקן האדם עצמו מכל גלגוליו

המתעצם בדורנו זה באמונה, לידע שהכל בהשגחה, והכל בצדק, והכל לטובה, ומחזק יסוד זה ומשגנו בקרבנו, ולקוחו כ"מפעל" בחייו לתן כל פחו בנקדה זו של האמונה, מתקן בזה כל מה שפגם בגלגול זה ובגלגוליו הקודמים, והדברים מאירים ונפלאים בספר שומר אמונים (דרוש האמונה - ה'):

והנה שמעתי מאיש ירא שמים שספר כי גלה אחד מצדיקי עולם [בעלי רוח הקדש] בדברי קדשו, בהיות לו עליות נשמה ראה שהיה רעש גדול בכל העולמות, כי נתפסו כל הנשמות אשר לא נתקנו עוד מימות בריאת עולם, ואמרו לפני הקב"ה רבונו של עולם עד מתי קץ הפלאות, ומה יהא התכלית מאתנו להחזירנו אל זה העולם פעמים בלי שעור, ולנאי יהא התכלית מאתנו להחזירנו אל זה העולם פעמים בלי שעור ובלבד שיתקנו, והשיבם הקב"ה בני גזרה היא מלפני מסודות הפמוסים עמדי, רק בזאת תרויחו כי בזמן לא פביר ירד אפיקורסות גדול בעולם אשר לא היה עוד כזה מעולם, ומי שיתחזק עצמו באמונתו יתברך שמו באלו הזמנים והזמנים, יהיה לו בזה שלמות תקון נפשו.

וזה יכול להיות המכון בא חבוק והעמידן על אחת, כי חבוק מדבר בסמוך לזמן הגאולה, כמו שפתיב שם (חבוק ב ג) "כי עוד חזון למועד ונפח לקץ ולא יבא אדם יתמהמה חפה-לו כי-בא יבא לא יאחר", וכתיב "הנה עפלה לא-ישגרה נפשו בו וצדיק באמונתו יחיה", כי אז קדם הגאולה יראה לפנינו גדל החשך והאפל שיצמח בעולם, וצדיק באמונתו יחיה, ואמר הפתיב ואתה לא תדאג כי תראה כי יתמהמה הקץ ויגדל החשך ואפלה השורר בעולם, לא תתיאש ח"ו מאמונה והגאולה כי צדיק באמונתו יחיה, דהינו בזה האמונה דיקא, ובזכותו יהיה לנו קיום והעמדה, ויהיה מאותם שפתיב בהם (ישעיה ד ג) "והיה הנשאר בציון והותר בירושלם קדוש יאמר לו כל-הפתיב לחיים בירושלם". כי חבוק כמספר גבורה, דהינו הרמז, בשעה ששורר בעולם בחינות גבורות קשות ח"ו כמו קדם הגאולה, לזה רמו בא חבוק והעמידן על אחת, כל התרנג"ג מצוות אשר צריכים ישראל לתקן, והחייב בהם הוא לכל אדם ומחייב להתגלגל בעבורו, בא חבוק והעמידן על אחת על עמוד אחת, שבזכות זה האמונה לבד יזכו לתקון נפש בשלמות כאמור לעיל.

אהבה:

ה. מי שמתפלל על ישראל במסירת-נפש, הכל אוהבין אותו.

אורחים שאינם שומרי מצוות וכתב בספר חשוקי חמד (פסחים עמוד תקז), שמי שמכיר נכרי עני ורוצה להזמינו להסב עמו בליל הסדר, אף שאומרים בהגדה "כל דכפין ייתי ויכול", אין לו להזמינו. ואף שהיעב"ץ כתב, שגם עניים נכרים צריכים להכניס לביתו משום דרכי שלום. אולי כונתו שיכניסם ויתן להם מזון שלא צריך בישול, כגון קליות ואגוזים. אבל לתת להם לאכול על שלחנו אסור כמבואר בשלחן ערוך (שם).

ומאחר שהמחלל שבת בפרהסיא ביד רמה ובחוצפה גדולה [כגון שמעשן סיגריות ברחוב או נוהג ברכב] דינו כגוי, לפיכך אסור להזמינו ליום טוב, גזירה שמא יבשל בשבילו בקדרה בפני עצמה כמבואר בספר חזון עובדיה (יום טוב עמוד לט). אולם הוסיף שם, שאם מבשל לעצמו הרבה בקדרה אחת, כדי שיוכל לתת גם למחלל השבת, יש להתיר, שהרי מותר לבשל בקדרה שלמה ביום טוב אף על פי שאינם צריכים אלא לחתיכה אחת. ועיין בשו"ת ציץ אליעזר (חלק ח סימן יז-כ).

משהו לנשמה

אדם רואה לעין והקב"ה ראה ללב

היה יהודי בשם יוסף שהיה משכיר חנות בשוק מחנה יהודה שבירושלים, ידוע שהשוק הזה מאוד תוסס והוא השכיר את החנות ב-\$2500 והכנסותיו גדולות כמובן בפרופורציה למקום, במשך הזמן השכיר לידו יהודי אחר חנות ירקות כמו של יוסף והכנסותיו של יוסף ירדו.

יוסף היה בעל תשובה פנה לרב פנחסי והציג לו את הבעיה בכעס כשהוא אומר שאם המתחרה היה מגיע לשוק בעידן שהייתי חילוני הייתי "מכסח" אותו.

הרב פנחסי אמר ליוסף תירגע מזונותיו של האדם קצובים לו מערב ראש השנה עד ראש השנה שנאמר "ארץ אשר תמיד עיני ה' אלוהך בה מראשית השנה עד אחרית שנה". ראשית אותיות א' בתשרי. יוסף המשיך לכעוס והרב אמר לו להיות בשמחה כי כל מה שהקב"ה עושה זה לטובה. וטוב זה עניין פילוסופי כל מה שנראה לנו טוב כרגע יכול להסתבר שאחרי כמה שנים אותו טוב היה בעצם רע גמור

לדוגמא: ילד שאינו רוצה ללמוד בבית ספר והוא מעדיף ללכת לים לטייל ולעשות חיים באותו רגע זה בשבילו הטוב האמיתי ואילו ללכת לבית ספר זה רע. חלפו כמה שנים והילד התבגר ומכיוון שלא למד אינו יכול להתקבל לעבודה מסודרת ונקיה ונאלץ לעבוד קשה ולהרויח פחות בעבודות מלוכלכות. ואז הוא מבין את הטעות שעשה שהיה קטן שלא רצה ללמוד שאותו טוב שהוא חשב שהוא טוב בזה שטייל והתבטל ובזבז את נערותו בהבלות בעצם כיום זה מובן לו שבעצם הוא רע לכן השאלה מה זה טוב זה מאד פילוסופי לכן אנחנו צריכים לעשות השתדלות והקב"ה יעשה את שלו וכל מאן דעביד לטבא דעביד ואדם צריך לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה

הרב הציע ליוסף שיעזוב את השוק וישכיר חנות במקום אחר, פחות תוסס ההכנסות יהיו לו פחות אך בפרופורציה גם ההוצאות יהיו פחות ויוסף קיבל דעת תורה יצא מביתו של הרב בכעס והשכיר מקום בשכונה בירושלים שהשכירות שם עלתה לו \$900 בחודש ורווחיו ירדו בהתאם אך ברוך השם אפשר לחיות ולהתפרנס.

אחרי כמה שנים יוסף פוגש שוב את הרב פנחסי. אמר לו הרב שלום לך אדון יוסף מה שלומך ואיך הפרנסה? יוסף היה שש ושמח ואמר הרב מזל שלי שאני שמעתי בקולך וקבלתי דעת תורה. רציתי לשאול את כבוד הרב אם אפשר לקנות חדר בבניין המגורים של הישיבה ולתרום אותו לישיבה? הרב התפעל ואמר לו שחדר עולה \$35000 כיצד יש באפשרותך לתרום סכום כזה צחק יוסף וסיפר לרב שבזמן שעבר משוק מחנה יהודה לשכונה ממוצעת בירושלים הייתה לו שכנה זקנה מעליו שתמיד עזר לה קנה לה אוכל, בגדים תיקן לה את החשמל וכל מה שקשור באחזקת חייה כי הזקנה המסכנה לבד בעולמה.

לאחר שלוש שנים שאני עובד באזור החדש ביקשה הזקנה שבסוף היום אני אעלה אליה לשיחה, וכך היה הזקנה התחילה לספר לי את כל ההיסטוריה שלה ואני מאוד עייף כל רגע מסתכל בשעון כי סוף היום אני רוצה ללכת הביתה לאישה וילדים. אמרה לי הזקנה אל תסתכל בשעון תקציב לי שעה אחת מחייך תשמע את ההיסטוריה שלי ותספר אותה לילדים שלך. יוסף כדי לגמור את הענין מהר אמר בסדר אני מקשיב וכך ישב והקשיב שעה שלמה. לבסוף שאלה האישה אתה יודע למה אני מספרת לך את כל זה? ענה יוסף באדישות לא אני לא יודע. אמרה הזקנה מעולם לא התחנתני ומן הסתם גם מעולם לא היו לי ילדים משפחתי נספתה בשואה ויש לי ירושות בסך 5 מליון דולר שהשאיר לי דודי שנפטר לפני עשר שנים ואין למי להוריש את נכסי וזה מצער אותי מאוד אבל אתה אדון יוסף אני אוהבת אותך מאוד אתה כבר שלש שנים מתנהג אלי יפה ועוזר לי כאילו אתה הבן שלי ועזרת לי ללא שום תמורה לכן היום הרופאים הודיע לי שקבלתי את המחלה הנוראה וימי ספורים ואין בכח גופי הזקן והחלש לעמוד בכל הטיפולים הכימיים שהם מציעים כדי לחיות חיי שעה. אני רוצה להוריש את כל עושרי וכספי לך יש לי דירות ומגרשים שמפוזרים בכל הארץ. יוסף מקשיב וכולו נכנס לשוק בהתחלה חשב שהוא חולם הוא תחיל לצבוט את עצמו ולסטור לפניו כדי לראות שהוא חי ולא חולם.

הזקנה צחקה ואמרה יוסף כל זה בתנאי אחד שתיקנה לי חדר בבנין של ישיבה ותדגיש אותו לשמי ועוד כל שנה תאמר עלי קדיש כאילו אני האמא שלך. יוסף התרגש ובכה ואמר לה כמובן שאני אעשה זאת וכעבור חצי שנה האישה נפטרה ולכן אני מספר לכבוד הרב כמה שאתה צדקת שאמרת שצריך אמונה ובטחון בבורא כי כל מה שעושה ה' זה לטובה ולולא אותו מתחרה שהגיע לשוק מחנה יהודה וגרם לי להסתלק משם לא הייתי עשיר היום ומה שנראה לי רע באותה תקופה בעצם טוב. כיום אני חייב לכבוד הרב הרבה על עצתו. אמר לו הרב אינך חייב לי אלא לאותו מתחרה שגרם לך להסתלק מן השוק.